В горі невтішному всі заніміли, Перікле, сьогодні,
Сумно за нашим столом, місто затихло в журбі.
Хвилі бурхливі таких благородних людей поховали —
Біль непомірний тепер стискує наші серця.
Та пам'ятайте про те, що від горя жорстокого захист
Нам дарували боги — стійкість твердої душі.
Лихо зрадливе не спить, а чатує на кожного пильно:
Нині ридаємо ми, ятриться рана у нас,
Завтра — на інших черга, то ж візьміть себе в руки скоріше,
Мужніми будьте, терпіть, сльози облиште жінкам.

(А.Содомора, 1968)